

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Oponentský posudek

Marie Bartošová

Téma: Z komorní tvorby skladatelů terezínského ghetta

Zvolené téma diplomové práce je nadčasové a mělo by být i pro budoucí generace stále aktuální. Osudy lidí, na nichž bylo pácháno veliké zlo a nespravedlnost, by neměly nikdy zapadnout a je povinností nejen pedagogů se starat o předávání informací a svědectví, neboť jak se traduje, co národ z historie zapomene, je nucen prožít znovu.

Velice tedy oceňuji výběr tématu, které Marie Bartošová zpracovala. Diplomová práce je rozdělena do čtyř kapitol. První se věnuje hudbě v koncentračních táborech na území Protektorátu Čechy a Morava, druhá zkoumá podmínky pro hudební tvorbu v Terezíně. Další dvě kapitoly jsou zaměřeny na dva skladatele židovského původu – Pavla Haase a Gideona Kleina. V úvodu autorka jasně vymezila téma i zkoumaný cíl – hledání odpovědi na otázku, zda má hudba terezínských skladatelů co říci dnešním posluchačům či studentům.

První dvě kapitoly jsou zpracovány čtivým stylem s množstvím zajímavých informací. Diplomantka vychází z dostupné literatury a korespondence z bývalým šéfdirigentem České filharmonie Gerdem Albrechtem. Nejpůsobivější jsou pasáže, ve kterých lidé, kteří koncentračním táborem prošli, svědčí o poměrech, které v Terezíně panovaly. V kapitole o životě a díle zkoumaných autorů bych doporučila graficky odlišit jmenovaná díla (např. kurzívou). Text by byl přehlednější a nevznikala by kuriózní slovní spojení: (str. 38 Zahradník indického básníka Rabindranatha Thákura). V podkapitole věnované Gideonu Kleinovi by se nemělo psát pouze o „Gideonovi“, jak to na mnoha místech vidíme, ale když už skladatelovo jméno zkracujeme, pak uvádíme příjmení, ne pouze křestní jméno.

Jádrem diplomové práce jistě měly být analýzy Haasovy *Studie pro smyčcový orchestr* a Kleinovy *Fantazie a fugy pro smyčcový kvartet*. Analýzy jsou zpracovány na vcelku dobré úrovni, avšak občas se stylistickými a jazykovými neobratnostmi. Na str. 55 se v několika po sobě následujících větách objevují různé varianty ukazovacího zájmena „tento“, ve slově „mixolydický“ na str. 56 diplomantka zaměnila „i“ a „y“. V rozboru čtvrtého oddílu Haasovy *Studie* se vyskytuje nelogické tvrzení, že „V provedení fugy nalézáme tak složitou sazbu, že v ní můžeme spatřovat dokonce prvky polyfonie.“ (str. 60). Fuga je ze své podstaty formou založenou

na polyfonii, proto uvedené tvrzení neobstojí. Také doporučuji pro přehlednost využít při uvádění názvů tónů uvozovky. Např. na str. 66 se totiž objevuje za sebou 2x písmeno „a“, poprvé ve smyslu výšky tónu, podruhé jako spojka.

I přes uvedené výhrady hodnotím diplomovou práci Marie Bartošové jako velmi kvalitní, cenný je i obrazový a zvukový materiál v přílohách, zvláště dobové záznamy. Pro diskusi při obhajobě práce by autorka mohla pohovořit o své motivaci zabývat se právě touto tematikou a zda hodlá v budoucnu ve zkoumání hudby tereziánských skladatelů pokračovat a pokud ano, jakým směrem se bude ubírat.

Hodnocení: výborně

V Praze dne 7.5.2010

PhDr. Leona Saláková, Ph.D.